

Óluva í Gong:

EIN ØGILIGA VANDAMIKIL GONGD

Um tú sum leiðari ikki ert á staðnum, so veit tú ikki hvørjir trupulleikarnir eru. Tað er ógvuliga umráðandi, at ein leiðari veit hvat gongur fyri seg í gerandisdegnum, serliga tá man arbeiðir við fólki, sigur Óluva í Gong, forkvinna í Felagnum Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar

Hallur av Rana

– Leiðari er vorði eitt »fy« orð, men tað, at man sleppur sær av við leiðarar á staðnum, er ein øgiliga vandamikil gongd.

Forkvinnan í Felagnum Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar, Óluva í Gong, er púra avgjörd á máli, tá hon verður spurd um leistin við fjarleiðsu.

Talan er um eina skipan, ið verður brúkt á eldraøkinum, har tað ikki er neyðugt hjá stovnsleiðarum at vera á stovninum, men hava skrivstovu aðrastaðni.

Men tað er ein skipan, ið Felagið Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar ikki hava góða royndir við. Forkvinnan trívur í eina søgu, tá hon skal lýsa hvat avleiðing av fjarleiðslu er.

– Okkara royndir við fjarleiðslu er, at tað virkar ikki. Eg var til eina framløgu, har ein, ið arbeiðdi á slíkum

Óluva í Gong, forkvinna í Felagnum Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar

stovni, segði tað so væl uttan at hugsa um tað. Tað kom veruliga frá hjartanum, tá

hon segði.

– Vit hava onga leiðslu, nei, eg meini, fjarleiðslu, so

vit gera bara sum vit vilja, segði viðkomandi, ið hevði framløguna.

Tað er serliga manglandi innlitið í gerandisdagin hjá búfólkunum og starvsfólkunum, ið at atvoldin til, at forkvinnan metir, at skipanin ikki er haldbar.

– Um tú sum leiðari ikki ert á staðnum, so veit tú ikki hvørjir trupulleikarnir eru. Tað er ógvuliga umráðandi, at ein leiðari veit hvat gongur fyri seg í gerandisdegnum, serliga tá man arbeiðir við fólki, sigur Óluva og leggur afturat.

– Um man ikki kennir til gerandisdagin hjá brúkarum og starvsfólkum, men situr onkra heilt aðrastaðni, og skal hava alt fortalt, so verða tínar metingar gjørdar av tí, ið onnur fortelja tær. Og tær metingarnar eru litaðar av, hvussu viðkomandi upplivir eins støðu. Tá fær tú ikki ein ordiliga mynd av tí, ið gongur fyri seg á stovninum.

Harumframt metir forkvinnan í Felagið Føroyskir

Sjúkrarøktarfrøðingar, at tað er skaðiligt fyri starvsfólkatrívnaðin, at leiðarin ikki er til staðar.

– Tað ávirkar eisini starvsfólkini, at tey ikki hava ein leiðara at fara til. Tey fáa eina kenslu av, leiðarin situr so langt burtur, at viðkomandi ikki veit hvat starvsfólkini tosa um ella hvussu støðan er á stovninum.

hallur@sosialurin.fo

Myndugleikarnir ikki áhugaðir í eini loysn

Tað er ymiskt hvussu røktartyngdin er, men eg fari aldrin at siga, at tey sum arbeiða á røktarheimum hava eitt lætt arbeiði, tí tað hava tey ikki, sigur Óluva í Gong

Hallur av Rana

Á Boðanesheiminum í Tórshavn mugu starvsfólkini ganga skjótt. Hvør at teimum hevur nevnliga fyra búfólk hvør, ið tey hava ábyrgdina av og skulu hjálpa á ymskan hátt.

Miðlahúsið hevur spurt forkvinnuna í Felagnum Føroyskir Sjúkrarøktarfrøðingar, Óluvu í Gong, um tað

er ein nøktandi støða fyri búfólk og starvsfólk.

– Tað er trupult at svara uppá, tí man kann ikki ordiliga seta tað upp soleiðis. Tað sum er avgerandi er í hesum er røktartyngdin, sigur Óluva í Gong og greiðir víðari frá.

– Um tú hevur fyra búfólk, ið hava ein rímiliga lættan røktartørv, so er tað nokk fint. Men um tú hevur fyra búfólk yvir eitt longri

tíðarskeið, og tey eru øll vorðin ordiliga illani fyri, so kann tað verða alt ov nógv arbeiði. Harumframt eru fakligir førleikar hjá starvsfólkunum eisini ávirkandi fyri, hvussu nógv búfólk eitt starvsfólk kann ansa.

Forkvinna fyri føroyskar sjúkrarøktarfrøðingar leggur tó áherðslu á, at talan aldrin er um eitt lætt arbeiði.

– Tað er ymiskt hvussu

røktartyngdin er, men eg fari aldrin at siga, at tey sum arbeiða á røktarheimum hava eitt lætt arbeiði, tí tað hava tey ikki. At tey hava ov lítið at gera hendir sjáldan, men at tey hava ov nógv at gera, tað kemur oftani fyri.

Harvið er greitt, at tað er torført at seta eitt endaligt tal á, hvat besta býtið hevði verið millum starvsfólk og búfólk. Tað merkir tó ikki, at

man ikki hevur roynt.

– Tað hevur eisini víst seg, at vera torført at gera ein býtislykil, og í Norðurlondum hevur man arbeitt eftir ymiskum leistum, uttan at koma til eina endaliga niðurstøðu.

Størsti trupulleikin tykist tó at vera politiska skipan og myndugleikarnir.

– Hinvegin veit eg heldur ikki, um politiska skipanin

og heilsumyndugleikarnir eru áhugaðir í einum endaliga býtislykli, tí tað bindir myndugleikarnar at tryggja hvussu nógv starvsfólk skulu vera í eldraøkinum. Vit fakkfeløg arbeiða við hesum hugtøkunum, men man hoyrir aldrin myndugleikarnar brúka tilík sum býtislykil.